

билни, военни и социално-економически основи, какъвто бѣ случая съ Кабиле, нека на първо врѣме видимъ какъ сж се зараждали тепърва издигнатитѣ такива заселища при самитѣ римляни.

Видѣхме, че нѣма положителни указания за това, че древното мѣсто на Кабиле е било при днешния Сливенъ, още повече, че сума аргументи говорятъ въ полза на това, че то е било при днешния Ямболъ.

Съ изключение на тракийскитѣ могили при Сливенъ, нѣкои отъ които, впрочемъ, сж отъ смѣсенъ трако-римски произходъ, и нѣкои паметници намѣрени въ квартала Ново-Село (монети и плочи), датиращи отъ македонския тукъ периодъ и началото на римския, всичко останало и сравнително най-внушително се дължи най-вече на римската ржка и гений. (За намѣренитѣ въ Ново-Село стари надписи върху мраморни плочи споменува и Иречекъ въ своитѣ пжтни бѣлѣжки, обаче той не се произнася дали тѣ сж мѣстни или прѣнесени тукъ отъ другадѣ. Въ двора на Сливенската мжжка Гимназия до скоро ученицитѣ прѣскачаха единъ голѣмъ мраморенъ камѣкъ съ образа на «тракийски конникъ». Повечето отъ тия старини сж отнесени въ Софийския музей ¹⁾).

¹⁾ Въ квартала Ново-Село, който е най-старата частъ на Сливенъ, сж били намѣрени и основи на стари сгради заедно съ римскитѣ монети. Иречекъ при пжтуването си прѣзъ Сливенъ (Пжт. II. 710) забѣлѣзалъ въ двора на най-старата Сливенска черква, Св. София, нѣколко антични кжса. Дългиятъ грѣцки надписъ, който споменува за въздигане статуя на боговетѣ вслѣдствие опрѣдѣлението на оракула на Аполона Колофонски, за жалость билъ вече измитъ на половинъ отъ изливането на вода отъ чешмата (cit. Arch. epigr. Mitth. X, 147, за опита на проф. Хартелъ да го разгатне). О черковния зидъ е лѣжала опрѣна каменна плоча, съ барелефи отъ двѣтѣ страни: отъ едната страна се виждатъ четири нимфи въ хитони, които се държатъ за ржцѣтѣ, образъ който напомня за многобройнитѣ далматински скульптури (cit. Шнайдеръ въ Arch. epigr. Mitth. IX, 34); отъ другата пѣкъ страна е изобразена ловджийска група — конникъ съ копие подъ едно дърво догонилъ еленъ и „дива свиня“ (куче?) Тия старини не ще сж отъ домашенъ произходъ, а прѣнесени тукъ. Впрочемъ, Шкорпилови — (Споменъ за С. и мѣнастиритѣ му, 22) загатватъ, че тѣ сж взети отъ храма на римската крѣпость при Сливенъ (днешния Хисарлъкъ. Вижъ по-долу).